

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0026 van 15 februari 2012
in de zaak 1112/0173/SA/3/0141

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves LOIX
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij :*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Ciska SERVAIS
kantoor houdende te 2600 Antwerpen, Roderveldlaan 3
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 2 november 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 juni 2011.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de tussenkomen partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands van 5 april 2011 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het uitbreiden van een loods.

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar wel het originele administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 18 januari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Yves LOIX die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Thomas STERCKX die loco advocaat Ciska SERVAIS verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] vraagt met een op 9 december 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 14 december 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 29 november 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het uitbreiden van een loods”*.

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan ‘Mechelen’, gelegen in woongebied met landelijk karakter. De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 3 januari 2011 tot en met 2 februari 2011, worden twee bezwaarschriften ingediend.

De brandweer van de gemeente Willebroek brengt op 10 januari 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 31 maart 2011 een ongunstig advies uit waarin wordt gewezen op de onverenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening. Meer specifiek stelt de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar dat ingevolge de uitbreiding de schaal van het gebouwengeheel niet meer in overeenstemming zal zijn met de schaal van de bestaande bebouwing op de percelen in de omgeving.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands weigert vervolgens op 5 april 2011 de stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomen partij en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Functionele inpasbaarheid, schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid: de aanvraag is gelegen in een omgeving die gekenmerkt wordt door de aanwezigheid van voornamelijk ééngezinswoningen op vrij ondiepe percelen. Door de gevraagde uitbreiding zullen de bestaande gebouwen nog met 15m naar achter toe verlengd worden. Achter deze uitbreiding wordt ook nog een betonverharding voorzien, tot op een diepte van 47m vanaf de rooilijn.

... ”

De stelling dat het gehele perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, zal ingenomen worden door de uitbreiding is overdreven.

Maar er kan niet ontkend worden dat door de uitbreiding de schaal van het gebouwengeheel niet meer in overeenstemming zal zijn met de schaal van de bestaande bebouwing op de percelen in de omgeving. De omvang van de uitbreiding maakt dat niet meer gegarandeerd kan worden dat het gevraagde nog functioneel inpasbaar zal zijn in deze woonomgeving.

... ”

Overmatig gebruik servitudeweg: de voorzien poort in de rechter zijgevel ligt in het verlengde van de erfdienstbaarheidsweg die achter de percelen van de bezwaarindieners loopt. Dit geeft de mogelijkheid om de toegang tot de uitbreiding via de servitudeweg te laten gebeuren. Dit zou geen wenselijke situatie zijn, aangezien het regelmatig aan – en afrijden van voertuigen langs deze servitudeweg die vlak achter de percelen van de bezwaarindieners loopt, wel degelijk hinder kan veroorzaken voor de voorliggende woonpercelen.

De aanvraag is onvoldoende duidelijk over hoe de circulatie van in- en uitrijdende voertuigen geregeld zal worden.

... ”

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomen partij op 3 mei 2011 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In zijn verslag van 23 juni 2011 adviseert de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar de verwerende partij om het beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren met de volgende motivering:

“ ...

Verzwarend en het verleggen van een erfdienstbare wege is een burgerrechtelijke aangelegenheid. Dit behoort niet tot de bevoegdheid van deputatie.

Vanuit ruimtelijk oogpunt is een toergang via een wegenis achter de tuinen van de woningen niet wenselijk omdat dit hinder zoals lawaai en stof met zich kan meebrengen. De weg is ook niet uitgerust om zware voertuigen over te laten rijden.

Na de uitbreiding heeft het bedrijfsgebouw, inclusief de woning, een volume van 7631m³. Volgens het statistisch formulier wordt de bedrijfsruimte bijna verdubbeld. Een bedrijfsgebouw met dergelijk volume is te grootschalig voor deze omgeving, die voornamelijk bestaat uit vrijstaande en halfopen eengezinswoningen met een landelijk karakter. Bovendien wordt nagenoeg heel het perceel verhard met beton, waardoor de draagkracht van het perceel in woongebied met landelijk karakter wordt overschreden.

...

Na de hoorzitting van 28 juni 2011, beslist de verwerende partij op 30 juni 2011 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

De verlenging van het groenscherm zoals voorzien op de aangepaste plannen, vormt een verbetering van de bestaande toestand en beperkt de eventuele hinder naar de omwonenden toe.

Achter de uitbreiding wordt geen verharding meer voorzien. Er blijft op het perceel nog voldoende groene ruimte over.

Tijdens de hoorzitting werden bijkomende foto's uit de omgeving neergelegd waaruit blijkt dat in de omgeving nog bebouwing voorkomt die tot op vergelijkbare diepte reikt.

De deputatie is van oordeel dat de aanvraag zoals weergegeven op de in graad van beroep bijgebrachte plannen inpasbaar is in de omgeving en ruimtelijk aanvaardbaar is.

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen met verwijzing naar artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO te beschikken over een beroepstermijn van vijfenveertig dagen die ingaat de dag na deze van de aanplakking.

De verzoekende partijen merken bijkomend op dat zij, ondanks de vaststellingen in het attest van aanplakking, nooit enige aanplakking hebben opgemerkt terwijl zij na het indienen van hun bezwaarschrift naar aanleiding van het openbaar onderzoek in eerste administratieve aanleg het perceel van de tussenkomende partij ter zake steeds nauwgezet hebben gecontroleerd.

De verzoekende partijen besluiten vervolgens dat bij gebrek aan enige aanplakking de in artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO bedoelde termijn nooit is begonnen lopen zodat het voorliggende beroep tijdig werd ingesteld.

2.

De tussenkomende partij betwist de tijdigheid van het voorliggende beroep. Met verwijzing naar het attest van aanplakking van 12 september 2011 benadrukt de tussenkomende partij dat de aanplakking volstrekt regelmatig is geschied vanaf 11 augustus 2011 zodat de termijn om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing naar het oordeel van de tussenkomende partij afliep op 10 september 2011. De tussenkomende partij merkt in dit verband bijkomend op dat de verzoekende partijen niet beschikten over een beroepstermijn van vijfenveertig maar van dertig dagen.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen stellen in het licht van artikel 4.8.16, §2, 1°, b VCRO en conform vaste rechtspraak van de Raad terecht dat de termijn waarbinnen zij tegen de bestreden beslissing bij de Raad beroep konden aantekenen een aanvang heeft genomen de dag na deze van de aanplakking. Met de tussenkomende partij is de Raad evenwel van oordeel dat de verzoekende partijen niet kunnen worden bijgetreden wanneer zij voorhouden dat vermelde termijn vijfenveertig dagen zou bedragen.

Conform artikel 7, tweede lid van het decreet van 8 juli 2011 tot wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (BS 15 juli 2011) dient de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen en niet de datum waarop het beroep tegen deze beslissing bij de Raad wordt ingesteld in aanmerking genomen te worden om te bepalen of de termijn om beroep aan te tekenen dertig dan wel vijfenveertig dagen bedraagt. Aangezien in het voorliggende dossier de bestreden beslissing op 30 juni 2011 werd genomen, is artikel 4.8.16, §2 VCRO, zoals dit destijds gold, van toepassing en bedraagt de beroepstermijn, dertig dagen.

2.

Onverminderd voorgaande overwegingen is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen niet, minstens onvoldoende, aantonen dat in artikel 4.7.23, §4 VCRO bedoelde aanplakking niet zou zijn gebeurd zoals overeenkomstig het attest van aanplakking van 12 september 2011 werd vastgesteld.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing met een aangetekende zending van 3 augustus 2011 onder andere aan de tussenkomende partij en aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Sint-Amands werd betekend. In het licht van artikel 4.7.23, §4, eerste en tweede lid VCRO, kan zonder nuttig bewijs van het tegendeel aangenomen worden dat de tussenkomende partij op 11 augustus 2011 is overgegaan tot aanplakking. In zoverre het attest van aanplakking bovendien op 12 september 2011 werd opgesteld, zijn er naar het oordeel van de Raad geen sluitende aanwijzingen die enige onregelmatigheid bij de aanplakking, dan wel bij de attestering ervan, aannemelijk maken.

De verzoekende partijen kunnen er zich gegeven voorgaande vaststellingen bijgevolg niet kennelijk zonder meer toe beperken om drie '*schriftelijke verklaringen omwonenden*' (stuk 6 van hun stukkenbundel) neer te leggen, waarbij één van de betrokken verklaringen overigens uitgaat van de verzoekende partijen zelf, om de waarachtigheid van het attest van aanplakking van 12 september 2011, zoals ondertekend door de gemeentesecretaris van de gemeente Sint-Amands, te betwisten en teneinde aan te tonen dat er geen aanplakking zou zijn geweest. In dezelfde zin kan het door de tussenkomende partij neergelegde stuk 8, zijnde '*lijst getuigen m.b.t. de aanplakking*', evenmin nuttig aangewend worden om het tegendeel te bewijzen.

Gegeven de stukken waarop de Raad in de huidige stand van de procedure vermag acht te slaan, kan enkel het attest van aanplakking van 12 september 2011 als referentie voor de beoordeling van de tijdigheid van het voorliggende beroep in aanmerking genomen worden.

De Raad dient bijgevolg noodzakelijk vast te stellen dat de voorliggende vordering tot schorsing laattijdig is.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De zaak wordt met het oog op de behandeling van de vordering tot vernietiging aangehouden voor de derde kamer, voorgezeten door de heer Filip VAN ACKER.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 februari 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER